

RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN

ARREST

nr. 22.186 van januari 2009
in de zaak RvV X/ IV

In zake: X
Gekozen woonplaats: X
tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN, IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Nepalese nationaliteit te zijn, op 21 september 2006 heeft ingediend tegen de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 5 september 2006.

Gezien het verzoekschrift tot voortzetting ingediend op 9 februari 2007.

Gezien het arrest nr. 184.648 van 25 juni 2008 van de Raad van State waarbij het arrest nr. 803 van 17 juli 2007 van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen vernietigd wordt.

Gezien het arrest nr. 18.826 van 19 november 2008 waarbij beslist wordt de debatten te heropenen en de behandeling van het beroep voort te zetten op de terechtzitting van 4 december 2008.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota van de verwerende partij.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter F. HOFFER.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat I. FLACHET en van attaché D. HANOULLE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de feiten.

De feiten worden in de bestreden beslissing als volgt beschreven:

“U verklaarde de Nepalese nationaliteit te bezitten, geboren te zijn op 29/04/2031 (Gregoriaanse kalender: 13/08/1974) en afkomstig te zijn uit Gulmi district maar sinds 2053 (1997/1998) in Chitwan district te wonen met uw familie. Volgens uw verklaringen werd u op 6/03/2062 (20/06/2005) door de maoïsten gedwongen om een bijeenkomst van hen bij te wonen waarbij u water voor hen diende rond te dragen. Er zouden plotseling soldaten gekomen zijn, waarop de maoïsten zich uit de voeten maakten. U besloot niet te vluchten. U werd vervolgens gearresteerd door het leger en ervan beschuldigd een maoïst te zijn. U verklaarde dat u tijdens de ondervragingen door het leger de namen van twee maoïsten prijs gaf. U werd op 16/03/2062 (30/06/2005) vrijgelaten na bemiddeling door uw broer en een vooraanstaande

man uit uw dorp. U werd vrijgelaten onder de voorwaarde dat u zich regelmatig moest gaan aanmelden bij de autoriteiten. U gaf aan dat de huizen van de twee maobadi van wie u de naam had opgegeven werden doorzocht door de autoriteiten. U verklaarde verder dat de maobadi tijdens uw opsluiting bij u thuis waren langs geweest en dat ze u ervan verdachten een informant te zijn van de autoriteiten. Op 17/03/2062 (1/07/2005) ging u naar Bharatpur en trok bij een vriend in. U gaf aan dat u na telefonisch contact met uw moeder vernam dat de maobadi op 28/03/2062 (12/07/2005) bij u thuis waren geweest en een dreigbrief hadden achtergelaten. Toen u dit vernam besloot u op 29/03/2062 (13/07/2005) naar Kathmandu te vertrekken. U verbleef anderhalve maand in Kathmandu. U verklaarde dat op 7/04/2062 (22/07/2005) het leger naar uw huis kwam omdat u zich niet was gaan aanmelden. Er zou uw broer zijn gezegd dat hij u moest uitleveren en indien dit niet zou gebeuren ze u en hem zouden aanpakken; hierop zou uw broer eveneens ondergedoken zijn. U gaf aan dat de maobadi op 17/04/2062 (1/08/2006) opnieuw naar uw ouderlijk huis kwamen en dreigementen uitten. U verliet op 14/05/2062 (30/08/2062) Kathmandu, ging uw vriend oppikken in Chitwan en ging vervolgens naar Delhi. U gaf aan dat u in Delhi verbleef tot 19/09/2005 en toen een vliegtuig nam naar Parijs met behulp van een vervalst Indisch paspoort en vergezeld door een smokkelaar. U vroeg op 21/09/2005 asiel aan in België. In het kader van uw asielaanvraag bracht u volgende documenten aan: een geboortecertificaat, twee schoolattesten, een brief van uw zus, een steunbrief van een investeringsmaatschappij en diverse internetartikelen over de algemene situatie in Nepal.”

Verzoeker betwist deze beschrijving niet.

2. Over de gegrondheid van het beroep.

2.1. Verweerder heeft op 7 november 2008 met toepassing van artikel 39/76, §1 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (Vreemdelingenwet) een nota met een Cedoca-antwoorddocument nep2008-043w SB 15c van 7 november 2008 omtrent de actuele situatie in Nepal ter griffie neergelegd.

Verzoeker kreeg ter terechtzitting van 17 november 2008 kennis van deze neerlegging. Om hem toe te laten zich te verdedigen tegen voormelde nota werden bij arrest nr. 18.826 van 19 november 2008 de debatten heropend en werd de voortzetting van de behandeling van het beroep gesteld op de terechtzitting van 4 december 2008. De nota werd bij aangetekende brief met ontvangstbewijs van 21 november 2008 aan verzoeker overgezonden.

2.2.1. In zijn nota met het Cedoca-antwoorddocument nep2008-043w SB 15c van 7 november 2008 stelt verweerder als volgt:

“Verweerder wenst uw Raad er van op de hoogte te brengen dat de Commissaris-generaal de situatie in Nepal voortdurend opvolgt. Gezien het antwoorddocument nep2007-025w van Cedoca dateert van 20 februari 2007, achtte de Commissaris-generaal het -volledig in overeenstemming met de geest van de Vreemdelingenwet - nodig om dit antwoorddocument te actualiseren, rekening houdende met de nieuwe belangrijke ontwikkelingen in Nepal.

Uit het nieuwe antwoorddocument nep 2008-043w dd. 7 november 2008 van Cedoca blijkt duidelijk dat de situatie in Nepal op dit moment niet langer van aard is dat er sprake is van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet. Sinds de in april 2006 afgekondigde wapenstilstand is er in Nepal niet langer een gewapend conflict aan de gang en bestaat er voor burgers niet langer een risico van veralgemeend, willekeurig geweld. Ook de situatie in het Chitwan (of Chatwan)-district in de centrale Terai-regio, alwaar verzoeker verbleef sedert 197-1998, is stabiel, zoals blijkt uit het voormeld antwoorddocument. De onrust situeert zich immers voornamelijk in de oostelijke Terai-regio, waartoe verzoekers district niet behoort.

Hieruit kan eveneens worden besloten dat verzoekers vrees voor de Nepalese autoriteiten, gelet op voormelde gewijzigde situatie in Nepal, in het geheel niet meer actueel is, zoals ook in de verweernota van het Commissariaat-generaal van 18 april 2007 werd vastgesteld.

Verweerder is van oordeel dat deze nieuwe gegevens voldoen aan de voorwaarden opgenomen in artikel 39/76 §1, 3de lid van de Vreemdelingenwet.

1° Deze gegevens steun vinden in het rechtsplegingdossier:

Verzoeker verklaarde immers zowel problemen te hebben ondervonden met de Nepalese autoriteiten, als met de Maobadi.

2° Ze van die aard zijn dat ze op een zekere wijze het ongegrond karakter van het beroep kunnen aantonen:

De situatie in Nepal blijkt sedert verzoekers vertrek op 30 augustus 2006 op allerlei domeinen zodanig te zijn gewijzigd, waaruit kan worden besloten dat verzoekers vrees ten aanzien van de Nepalese autoriteiten en ten aanzien van de Maobadi, niet meer actueel is. De situatie in Nepal is sedert februari 2007 nog meer in de goede richting gewijzigd, zoals duidelijk blijkt uit het antwoorddocument nep 2008-043w dd. 7 november 2008 van Cedoca, waardoor er geen sprake meer is van een gegronde vrees voor vervolging in hoofde van verzoekende partij.

3° Deze nieuwe gegevens konden niet eerder in de procedure meegedeeld worden:

Gezien het hier gaat om ontwikkelingen die plaatsvonden in Nepal nadat de verweernota op 18 april 2007 werd ingediend, konden deze gegevens uiteraard niet eerder in de procedure worden meegedeeld."

Wanneer nieuwe gegevens voor de Raad worden aangevoerd, moet artikel 39/76, §1, tweede en derde lid van de Vreemdelingenwet aldus worden geïnterpreteerd dat het de bevoegdheid van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen die kennis neemt van de beslissingen van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, niet beperkt (GwH 27 mei 2008, nr. 81/2008, dispositief, B.S. 2 juli 2008). Dit houdt in het bijzonder in dat deze bepaling, teneinde in overeenstemming te zijn met de wil van de wetgever om aan de Raad een bevoegdheid met volle rechtsmacht ter zake toe te kennen, in die zin moet worden gelezen dat zij de Raad er toe verplicht elk nieuw gegeven in aanmerking te nemen dat hem ter kennis wordt gebracht door de partijen en dat van dien aard is dat het op zekere wijze het gegronde of ongegronde karakter van het beroep kan aantonen en daarmee rekening te houden (*ibid.*, B.29.5).

Verzoeker verzet zich niet tegen het in aanmerking nemen van de nota van verweerder van 7 november 2008.

De Raad stelt vast dat het nieuwe gegeven, namelijk de beschrijving van de actuele feitelijke situatie in Nepal, zowel steun vindt in het rechtsplegingsdossier omdat verzoeker voorhoudt problemen te hebben ondervonden met de maoïsten en met de autoriteiten, als van die aard is dat het op een zekere wijze het ongegrond karakter van het beroep kan aantonen omdat zijn voorgehouden vrees moet berusten op de actuele feitelijke situatie en deze geen risico van vervolging uitmaakt. Daarenboven kon dit gegeven niet eerder in de procedure medegedeeld worden, vermits het betrekking heeft op een situatie die zich voordoet na de indiening van de verweernota.

Het nieuwe gegeven wordt bijaldien in aanmerking genomen.

2.2.2. Verzoeker legt ter terechtzitting "besluiten na heropening van debatten" neer.

Dergelijke besluiten missen evenwel wettelijke of reglementaire grondslag en worden derhalve ambtshalve uit de debatten geweerd.

2.2.3. Ingevolge een verzoek van 1 augustus 2008, uitgaande van de Raad met toepassing van artikel 234, §2, eerste lid van de wet van 15 september 2006 tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, heeft verzoeker op 1 september 2008 een verzoekschrift tot voortzetting ingediend. Verzoeker had nochtans reeds op 9 februari 2007 dergelijk verzoekschrift ingediend ingevolge een verzoek van 12 januari 2007, uitgaande van de Raad met toepassing van het alsdan vigerende artikel 235, §3 van voormelde wet van 15 september 2006. Het verzoekschrift tot voortzetting van 1 augustus 2008 mist wettelijke of reglementaire grondslag en wordt derhalve ambtshalve uit de debatten geweerd.

2.3.1. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen oefent inzake beslissingen van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, met uitzondering van deze inzake EU-onderdanen, een bevoegdheid uit van volheid van rechtsmacht, die inhoudt dat hij het geschil in zijn geheel uitsluitend op basis van het rechtsplegingsdossier en toelaatbare

nieuwe gegevens aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95). Door de devolutive kracht van het beroep is de Raad niet gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund (RvS 30 oktober 2008, nr. 187.504).

2.3.2.1. Verzoeker dient aan te tonen dat er in zijn hoofdfeiten en omstandigheden bestaan waardoor hij gegronde redenen heeft te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin. Zulks houdt in dat zijn vrees actueel is hetgeen betekent dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen zijn oordeel moet steunen op de feitelijke situatie, zoals deze zich voordoet in het land van oorsprong op het ogenblik van haar beslissing (artikel 48/5, §3, tweede lid van de Vreemdelingenwet; zie ook: RvS 26 september 2008, nr. 186.532; J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 74-75). Deze stelling vloeit voort uit de definitie van vluchteling zoals geformuleerd in artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, waarin het criterium “gegronde vrees voor vervolging” het wezenlijke is. Determinerend bij het onderzoek van dit criterium is of de asielzoeker thans een toevluchtsoord nodig heeft voor een te verwachten risico van vervolging in zijn land van oorsprong. De vrees van verzoeker moet tevens gegrond zijn, dit wil zeggen dat zij niet alleen subjectief bij hem aanwezig moet zijn maar ook moet kunnen worden geobjectiveerd (RvS 22 april 2003, nr. 118.506; zie ook: P.H. KOOIJMANS, *Internationaal publiekrecht in vogelvlucht*, Kluwer, Deventer, 2000, 354).

2.3.2.2. Uit het kwestieuze Cedoca-antwoorddocument blijkt dat de vijandelijkheden tussen de Nepalese overheid en de maoïstische rebellen reeds zijn stopgezet sedert het staakt-het-vuren van eind april 2006. Formeel werd het gewapend conflict beëindigd met het “Comprehensive Peace Agreement” van 21 november 2006. Op 10 april 2008 vonden historische parlementsverkiezingen plaats, die door internationale waarnemers als correct werden omschreven. Op 28 mei 2008 werd de monarchie afgeschaft en een federale democratische republiek opgericht. Afgezien van regionaal afgebakend etnisch geweld, beperkt tot de Terai, en een gering aantal incidenten waarvoor de betrokkenen bestraft zullen worden, is de mensenrechtensituatie spectaculair verbeterd. Er is geen gegeven voorhanden dat de huidige situatie onstabiel is.

De Raad sluit zich aan bij de inhoud van dit antwoorddocument dat gesteund is op talloze bronnen. In zoverre de door verzoeker bijgebrachte informatie strijdt met voormelde inhoud, dient de voorkeur te worden gegeven aan het Cedoca-onderzoek, verricht door een gespecialiseerd en onpartijdig ambtenaar, boven het door verzoeker neergelegde bundel niet-geanalyseerde overzichtsartikels.

Anders dan verweerder voorhoudt kan niet zonder meer uit voormeld Cedoca-antwoorddocument afgeleid worden dat de situatie in het in de Terai-regio gelegen Chitwan-district, waar verzoeker sedert 1997-1998 verbleef, stabiel is. De beschreven toestand van de rest van Nepal laat verzoeker evenwel toe te genieten van een binnenlands vluchtalternatief in dat deel van het land. Voor zover als nodig kan hierbij worden vermeld dat verzoeker afkomstig is uit het veilige Gulmi-district, waar hij ook verbleef tot zijn verhuis in 1997-1998 om te gaan studeren in Chitwan (gehoorverslag van 8 februari 2006, 2).

2.4. In het licht van het bestaan van een binnenlands vluchtalternatief maakt verzoeker niet aannemelijk dat in zijn hoofdfeiten een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet voorhanden is.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op 28 januari 2009 door:

dhr. F. HOFFER,	kamervoorzitter,
dhr. W. MULS,	rechter in vreemdelingenzaken,
mevr. M.-C. GOETHALS,	rechter in vreemdelingenzaken,
mevr. K. VERHEYDEN,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN.

F. HOFFER.